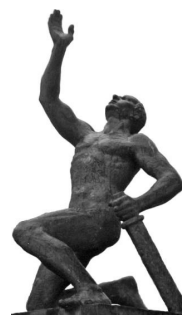

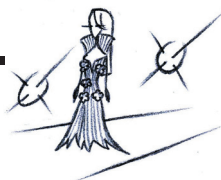
Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 2 (58) VEEBRUAR 2005

SedaMOODi 2005 – MOOD meie moodi!

Stiilinädalat mäletad? Lõpetamisel käisid? Mina käisin. See oli üritus, kus võeti kokku Matrix, A-rühm, Sweet Sixties, Grease ja Ristiisa ning tutvustati meie kooli esindavat rühma, kes oli valmis õmmelnud kollektsiooni "Hatifnatid".

Reedene õhtu oli ühtlasi ka peaprooviks, et harjutada esinemist Sedamoodi 2005 koolide vahelisel eelvoorul Kanutiaia Noortemajas.

Kogu projekt – teema Innovatsioon (uuen- dus) - sai alguse tüdrukute käsitöö klassis 7. jaanuaril. Alustasime õmb- lemist kohe esimesel päeval, kuid sellest loomulikult ei pü- sanud. Kogunema hakkasime laupäevi- ti sealsamas. Kleidid tegime kõik ise, värvides punane, must ja valge, mis pidid sümboliseerima jõudu, tugevust, puhtust ning vabadust. Muusikat aitas valida huvijuht Karmela ning liikumise tegid meile kooliõed. Laural (üks modellidest) tekkis mõte võtta kasutusele tõrvikud, mis oleksid esi- nemisele särtsu juurde lisanud. Tegelikult lisaski, selle mainis hiljem ära ka žürii.

Ürituse ajal viibis saalis meie kooli õpilane Karl Laumets, kes arvas üritu- sest järgnevat: „Mõni kol- lektsioon oli tõesti taoline, et olid mingid ühesugused

linad ümber tõmmatud, siis tehtud kõigile „suur üllatus“ võttes maha linad ja linade all, ohhooo, jälle ühesugused riided! Ning häiriv oli ka see, kui mõni inimene käis ühe ja sama riietusega lava peal 4 korda: pü- sanud oleks ju ka kahest lavale teatrit tegema,

jalgpalli mängima ning tihti unustati ära, et oli antud ka teema - inno- vatsioon. Õnneks oli ka p a l j u

väga, väga häid kollektsioone. Meie kooli oma oli päris hea, aga mul oli kohe selline tunne, et edasi me küll ei pääse ja ei pääsenudki. Meie omadel olid liikumine ja kava küll väga head, isegi muusika- valik oli hea, aga riietused ei olnud päris nii huvitavad, kui mõningatel teistel. Lõpus üritati žürii poolehoidu võita põlevate tõrvikutega (mis koos pikkade kleitidega meenutasid väheke Ateena Olümpiat), aga kahjuks ei muutnud ka see žürii otsust. Finaalvoorust soovitatakse ma soojalt vaatama minna. Kuigi ma olen juba enamusi nendest 14-st edasipääsenust näinud, olid need nii head, et tahaks neid veel kord vaadata.”

Mina arvan, et laval esindasid tüdrukud meie kooli igati hästi. Žürii arvamusst kuulsime juba 9.veebruari, kui meid tagasi kutsuti. Meile öeldi, et sellel aastal oli osavõtjaid rohkem kui tavaliselt: lausa 27 erinevat Tallinna kooli. Seetõttu toimus ka eelvoor kolmel erineval päeval. Lõppvoorust pääsenud oli 14, kes kõik olid võitjad. Pikemalt räägiti eraldi igast kollektsioonist: plussidest ja miinustest. Meie plussideks oli tõrvikute kasutamine, hea muusikavalik, lavaline liikumine; miinusteks peeti aga muusikapalade vahelist pikka pausi ning kollektsiooni ter- viku puudumist. Öeldi, et see meenutas rohkem segakom- potti mitmest erinevast asjast. Kindlasti oli neil õigus, kuid ise jäime oma tööga väga rahule. Tahaksin ka tänada meie huvijuhti Karmelat, kes meie tegemisi igati toetas.

Kuid mida siis selle üritusega ikkagi taheti saavutada? Meie jaoks oli see uus kogemus, võimalus millestki uuest osa võtta, kuna varem me sellel üritu- sel osalenud p o l e . Korraldajate eesmärgiks oli elavdada laste ja noorte loomingulist initsiatiivi ja fantaasiat, arendada nende stiilitunnetust ning anda esinemiskogemusi; arendada koostöövalmidust ja sõprus- sidemete loomist ühiste hu- videga koolinoorte vahel.

Lõppvoor leiab aset 5.märt-

Täna lehes:

Reaalkool eliitkoolina
lakkab eksisteerimast?

lk. 2

10-ndikke ootab ees
midagi väga põnevat!

lk. 3

Lumi on maas -
nautige!

lk. 3

Muinasjutt selle sõna
parimas tähenduses.

lk. 4

Tallinna Reaalkool koos-
neb kolmest riigist.

lk. 5

Kas 87 või hoopiski 37?

lk. 5

Väikeste mõtteid suur-
test, lausa hiiglaslikest
asjadest!

lk. 7

...ja palju muud huvitavat!

Kollektsioon veel laval viimast tiiru tegemas.

sil Salme Kultuurikeskuses, kus esinevad edasipääsenud koolid. Seal selgitatakse parim kollektsioon ning parim mees- ja nais- modell. Võitjakoalis leiab endale uue kodu Tauno Kangro skulp- tuur, "Sedamoodi" rändauhind, mis antakse samuti üle 5.märtsil.

Küllil Linde 8b

Poliitikas hakkab laienema arusaam eliitkoolide kaotamise vajalikkusest. Seda kindlasti algja põhiastmes. TÜ filosoofia professor Margit Sutrop aga leiab, et gümnaasiumiastmesse on katsed vajalikud. Hugo Treffneri gümnaasiumi eeskujul arvab ta, et kõik eliitkoolid peaksid muutma end gümnaasiumideks, et anda sajakonna õpilase asemel head haridust kaks korda rohkematele.

Sanitaarnõuete tõttu võib niikui-nii ähvardada oht Realkooli väikest maja. Selle kaotamisel jääks alles

vaid põhikool ja gümnaasium. Kaua see põhikoolgi säilib, kui on näha, et gümnaasium töötab märkimisväärselt silmapaistvamate tulemustega ja vähemate (sotsiaalsete) probleemidega. Sellise asjade käigu korral saaks ki Realkoolist vaid gümnaasium. Ei tea, kui palju erinevatest koolidest täiesti omavahel võõrad inimesed Reali traditsioonidest ja Reali Vaimust lugu pidama hakkaksid...

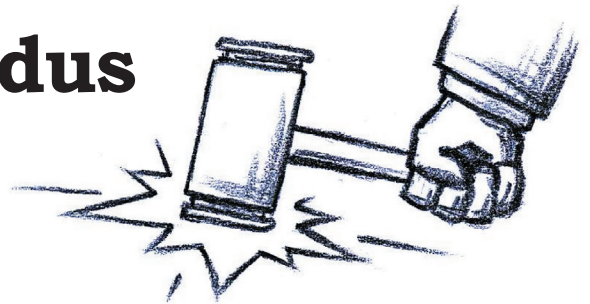
Alati on olemas ka teine lahendus. Teatavasti soovivad

paljud lapsevanemad oma võsukesi Realkooli õppima panna. Kui nõudlus on suur, siis tahes-tahtmata jääb keegi ilma. Sellele probleemile leiab lahenduse privaatkooli näol: parema hariduse eest oma lapsele on paljud vanemad nõus maksma. Küll Realkoolile "turgu" jätkub: kooli jõukad vilistlased võivad kindlasti maksta aastamaksu selle nimel, et nende peres põlvest-põlve Reali

märki kantaks.

Praegu valitsuses arutusel olevate küsimuste jõustumisel on Realkoolil kindlasti väga raske oma senist taset säilitada. Kool kahtlemata soovib jääda hea mainega eliitkooliks. Selle tagamiseks aga palju teid ei ole. Pidevalt reformeeritavas Eestis toimuvad muutused väga kiiresti ja jääb üle vaid oodata ja vaadata, mis muutusi me enda koolis läbi viiakse.

Valitsus versus haridus

Oleme väike rahvas. Üha rohkem muretsetakse meie rahvusliku identiteedi hääbumise pärast. Samas muretsemisest ei piisa, vaja on tegusid, mida viimasel ajal aga üha vähemaks näib jäävat. Selle asemel tulevad meie riigijuhid päevavalgele aina rumalamate ideedega. Kui põhikooli ossa katsete keelustamise eelnõu riigikokku jõudis, sai mul ikka tõsiselt kõrini.

Eestlaste trumbiks on siiaaani olnud tugev haridustase ja üldine kultuursus, aga haridusministeerium tegeleb pigem lollide ideede genereerimisega kui hariduse edendamisega. Kõigepealt jagame õpetajad headeks ning halbadeks ja siis võtame koolidelt võimaluse helgemate peade arendamiseks.

Paratamatult sünnime me kõik erinevatesse tingimustesse, ka ebavõrdsusesse. See on meile kaasa antud geneetiliselt. Miks aga peaks inimene kannatama sellepärast, et

talle on looduse poolt rohkem antud kui teistele? Riik peaks edendama meie väheste andekate inimeste arenguteed, mitte seda takistama. Peab olema võimalus saada võime-tekohast haridust.

Kas tavaõpilane kannatab, kui ta õpib teiste keskmiste koolilastega koos? Ei, see on temale jõukohane konkurent. See sunnib teda pingutama. Aga kas keskmisest andekam kannatab, kui panna ta õpikeskkonda, kus ta on nangunii teistest üle ja ei pea tulemuste nimel vaeva nägema? Täiesti kindlalt jah. Puudub konkurent, puudub motivatsioon. Sel juhul kannatab ka tavaõpilane, ta näeb, et on kehvem, kaob isu pingutada.

Lugesin 11. veebruari Postimehest Jüri Ginteri arvamust "Eliitkoolid tekitavad olemusvõitlust" ja sealt oli esile toodud tema lause: "Eliitkoolid sordivad lapsi nende vanemate võimekuse järgi." Vabandust väljenduse eest, aga see on täielik nonsens. Huvitav, kas eliitkoolides teevad katseid siis laste eest vanemad? Pole nagu tähele pannud. Vanemate võimekuse järgi hakkaksid koolid lapsi sorteerima, kui antud seadus jõustub. Iga kool tahaks endale lapsi perekondadest, kus on suuremad võimalused. Eliitkoolist teeb eliitkooli praegu see, et sinna saavad sisse vaid keskmisest targemad õpilased, kes suudaks omandada õpitud intensiivsemalt.

Kui kaotataks katsed, poleks võimalik teha näiteks keeltesüvaõppe klasse, sest iga kett on nii nõrk kui on keti nõrgim lüli. Paratamatult peab õpetaja nõrgemate õpilastega rohkem vaeva nägema, aga sel juhul ei saavuta andekad õpilased iial oma võimete maksimumi. Miks on vaja takistada meie noorte ja andekate inimeste arengut? Väide, et kõigil on õigus ühesugusele haridusele ja sellepärast tuleb katsed kaotada, on absurdne. Põhiprogramm on nii või teisiti kõigile ühesugune, tähtis on vaid enda soov ja tahtmine õppida.

Olen õppinud üheksa aastat tavalises põhikoolis, aga ma võin kindlalt väita, et kui ma oleksin tulnud 10. klassi katsetele paljalt põhikooli materjaliga, ei oleks ma praegu siin koolis. Õnneks oli mul fantastiline matemaatika õpetaja, kes viitsis minuga aastaid lisatööd teha. Paraku pole palju õpetajaid, kes viitsiksid niimoodi vaeva näha, ja õigupoolest, miks peaksidki? Gümnaasiumisse astumise jaoks on katsed vaieldamatult liiga hilised. Miks peaks kaotama need vähesedki eliitkoolid, kus

saaksid areneda kõige andekamad õpilased? Minu meelest peaks eliitkooli olema rohkemgi Eesti erinevais paigus.

Seaduse põhjenduseks on ka toodud stress, mis langeb osaks põnnidele, kes ei pääse ema-isa poolt valitud kooli. Ka see väide on suhteliselt alusetu. 7-aastane laps ei mõtle sellele, et ta on rumal, kui sisse ei saanud – tema jaoks on see lihtsalt omaette mäng. Palju suurem stress võib tekkida lastel siis, kui nad avastavad, et nad ei saa nii hästi hakkama kui paar andekamat klassikaaslast. Seepärast peaksidki ühesuguste võimetega õpilased olema ühes klassis, sest see motiveerib neid olema parem ja nii tõstab ka hariduse taset.

Kui katsete keelustamise seadus läbi läheb, siis äkki teeks majandusministrile ettepaneku, et teeks siia ka sellise seaduse, mille kohaselt kõigi Eesti elanike sissetulekud võrdsustaksid või töökohad tõmmataks loosiga. Et ikka otseteed võrdsuseni? Äkki hakkaks uuesti kolhoose rajama, või kuidas? Ma soovitan tõsiselt valitsusel oma ninaesisest veidikenegi kaugemale vaadata...

Lise - Lotte

Reali Poiss soovib õnne!

06.veebr	Karmela Molodõk
10.veebr	Thea Turulinn
01.märts	Imbi Henno
01.märts	Oleg Kravtzenko
01.märts	Liisa-Kai Pihlak
04.märts	Marika Tendermann
05.märts	Jaak Saukas
06.märts	Eve Karp
16.märts	Vaike Jüriloo
19.märts	Airin Sulg
20.märts	Aili Hõbejärv
27.märts	Jaana Roht

Tallinna kümnendikud sel kevadel kaevureiks!

Kallid kümnendikud, aeg tutvustada teile teie tulevikku. 11. märtsil ootab teid ees ekskursioon "Põlevkivimaa 2005", kuhu stardite Estonia teatri esiselt platsilt koos Tallinna 53. Keskkooli ja Haabersti Vene Lütseumiga.

9. veebruaril õnnestus minul ja Sophie Dragunevitšil osaleda projekti tutvustaval sõidul. Meie päev hakkas 8.00 bussis lõdisemisega. Esimene peatus oli Jõhvis Ida-Viru maavanema, Ago Silde vastuvõtul, kuhu 10. ndikke ei viida. Hr. Silde rääkis meile Ida-Virumaa

positiivsetest külgedest ja suutis kummutada tegelikult suurema osa eelarvamusi selle piirkonna kohta. Samuti õnnestus tal kohtumist vürtsitada väikese keeleväaratusega: "Kui on valida, kas ajame Narvast välja transiidi või elanikud, siis loomulikult elanikud."

Peale maavanema vastuvõtu liitub meie reisiseltskonnaga mainekas Ida-Virumaa giid Enn Käiss, kes suutis oma vaimuka tekstiga rohkelt elust tekitada.

11.20 ronisime me juba Kukruse mäe otsa. Suurepärase hommiku-

võimlemine, ainult kelk oli puudu – vägeva vastlajärgse liu oleks saanud. Giidi poolt tuli mäele ka huvitav "Nõuka-aegne" võrdlus: S.O.M.P.A ehk "Samoe Opasnoje Mesto Poslje Ameriki" Peale seda käisime vaatamas Valaste juga.

Liikumaks vähem looduslikesse kohtadesse, asusime teele Kohtla-Järvele. Giid oma sageli punastama panevate naljadega rääkis, kuidas linnale tänavate nimesid välja mõeldi - nt. Siidisuka tänav, mis venekeelsele elanikkonnale natuke solvavaks osutus.

Suundusime Vanaküla karjääri. Maa all saime ringi käia ehtsas kaevuri riietuses ning süüa kommertslikku kaevurilõunat. Üks tüütu fotograaf käis ainult mäluvate nägudega piltide jahil sööjaid kimbutamas. Lisaks lõbutsemisele sai kuulata ka tarka juttu, vahest ehk isegi liiga tarka. Selgitati, kuidas kaevandamine selle kaevanduse tööpäevil kulges. Musta huumorit need endised kaevurid igastahes armastavad. Ainult spetsiifilised väljendid! Loodetavasti vähendavad nad neid projekti käivitumise ajaks.

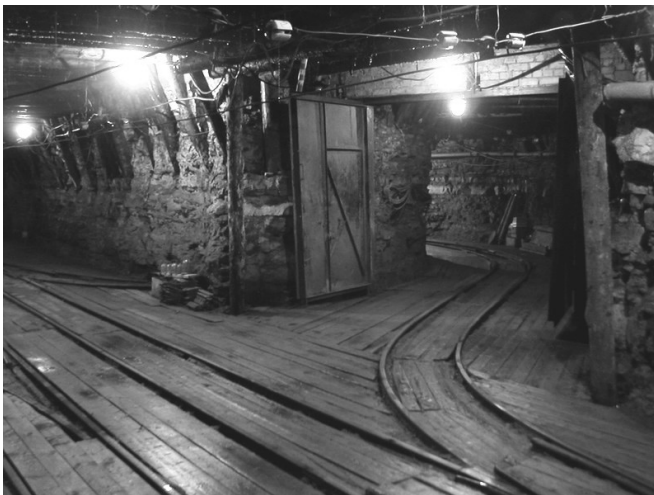
Päeva lõpuks suurendati üleküllastunud infoga päeva veel kahtlaselt

haiseva Elektriijaama ja Viru Keemiagrupid. Lõpetuseks saime enne tagasiteed Kohtla-Järve Kultuurikeskuse kohvikus päeva üle arvamust avaldada.

Ürituse mõte on valgustada Eesti regionaalprobleeme ja nende lahendamise teid Ida-Virumaal, tutvustada seda, kuidas meie kodudesse elekter tuleb, arendada huvi mäetööstuse vastu ja õpetada energiasäästlikkust. Kogu reis on, muide, tasuta. Siinkohal tänusõnad ülimalt olulise projekti eest Tallinna Tehnikaülikoolile, Eesti Energiale, Tallinna Haridusametile, MTÜ Integratsiooni ABC ja kõigile korraldajaile, sealhulgas ka Ene Saarele.

Täpsemalt saate teada juba 11. märtsil või kui uudishimu lihtsalt tapab, küsige meie käest!

Karin

Küll on kena kelguga hangest alla lasta!

Talveaja populaarseim sport põhjamaades on alati olnud suusatamine. Linnaelanikel on seda aga raske harrastada, sest läheduses ei ole korralikke suusaradu ning minek-tulek võtab palju aega, mida vähestel üle on. Reaalkool on iga aasta võimaldanud klassidel mõned päevad suusatamiseks. Seekord jäi suusaaja sisse ka vastlapäev, 8. veebruar. Nii mõnedki proovisid selle puhul lumelauda. Mina näiteks sõitsin klassikaaslaste seltsis päris

ehtsa puust saaniga mäest alla, proovisin esmakordselt snowtubbingut (minge kõik, see on äge!) ja loomulikult sõin vastlakuklit. Kahjuks jäi aja-puuduse tõttu ära linnahallis uisutamine, aga väljas olles natuke külmetades tekkis päris ehtne vastlatunne.

Lisaks korraldati nädala lõpul ülekoolline suusapäev Nõmmel, millest olid sunnitud osa võtma ka need vähesed, kes klassidega puhkebaasides ei käinud. Tüdrukud ja poisid sõitsid erineva pikkusega ringe ja tulemusi arvestasid kehalise kasva-

tuse õpetajad.

Juba mitmendat nädalat järjest on õpilastel võimalus käia odavalt uisutamast Tallinna Jäähallis, mis läheb arvesse kehalise kasvatuses tundides.

Minu arvates on alati positiivne tegeleda koolis õppimisväliste asjadega. Talvel on suusatamine ja uisutamine just need, mille käigus õpilane end aktiivselt liigutada saab. Kuna võimalus on olemas, siis soovitan kindlasti säärest üritustest osa võtta!

Elo

Ärge tõugelge, söök ootab teid

Vaheajal rahulikult trepist üles minnes jookseb mind peaaegu pikali tõugates vastu tavaline koolipoiss. Tema järel tormab terve klass samal moel söökla poole. Saan kuidagi trepist üles ja mõtlen: "Mida nad tormavad?" Nad mitte ainult ei torma, vaid teevad seda täiesti hoolimatult kaasõpilaste suhtes, valides oma trajektooriks kõige lühema tee. No kuulge, õpilased! Ega toit selle

poole minuti jooksul ära ei jahtu. Ja mina pole veel näinud, et söök laua pealt eest ära jookseks. Palun mõelge enne, kui looma moodi käituma hakkate ja arvestage hoolimata näljatundest natuke ka kaasõpilastega!

Elo

Felix, naised ja astrofüüsika

Tavapäraselt käime me kord aastas teatris. Seekord Tartus. Etendus oli "Mesimees", mille märksõnaks võiks öelda muinasjutt. Muinasjutt parimas mõttes, sest selle sõnaga võivad meelde tulla ka liiga moosmagusad jutukesed lapsepõlvest, kuid selle peamine mõte oleks lihtsalt, kuidas hea võidab kõik kurja. Esialgu läbinisti kuri ema sulab näidendi käigus heaks emmeks ning teeb seda täiesti kiiduväärt näitlemisoskusega.

Uksed sulguvad, lavadekoratsioonid satuvad tähelepanu keskpunkti. Lavale tormab Felix, tema järel jookseb ema, kes püüab kõigest väest pisaraid oma tühjast hingest välja võluda. Tihti võib arvata, et mida kunstlikum ja ebareaalsem roll, seda raskem on seda tõetruult mängida. Kui seda väidet uskuma jääda, siis seekord oli tõeline pätkel näitlejatele katkihammustamiseks antud, vähemalt esimeses

vaatuses, sest kanda ette osa, kus inimese armastus teise vastu peab ühes vaatuses varjatud olema ning teises suure võimsusega lõkkele lööma, pole lihtne. Esimese vaatusega, mis sisaldas rohkemal ja vähemal määral intriige ja armukolmnurki, suudeti pätkli peamine koorik vaid purustada. See-eest teine vaatus – võin tõega öelda, et pole tükil ajal nii head näitlemist näinud.

Teises vaatuses võtsid lood hoopis teise pöörde – ema avastas, et ta armastas tõeliselt oma meest, kokutaja ja veidike poolearuline Felix leidis endas jõu, et olla nii normaalne kui vähegi suudab. Näitlejad, kes sellised rollid suurepäraselt esitavad, ei saa olla andetud.

Suurimad kiitused Külliki Saldrele, kes suutis fantastiliselt välja mängida nii kurja nõia kui ka lahke ja armastava haljda osa.

Ullabritt

Tuleb Felix (Jan Uuspõld), vaskult, istub kiva peale, ei hakka kiva loopima, jutustab hoopis mesilastest ja tähtedest. Ta on just plehku pannud oma isa matustelt, käitub igati ebaadekvaatselt ja on murdumise äärel. Kõik see on andestatav, tal on raske, väga raske. Mis aga ei ole andeksantav, on Jan Uuspõllu rollilahendus, kes murest murdunud astrofüüsiku asemel lalisevat hullumeelset mängib. Hästi, ent selle etenduse puhul mõjub see kontekstivälisena. Kuid laval

on veel teinegi äpardus - Felixi endine kallim Rose (Karin Tammaru). Näitleja annab endast parima, et rolli mitte pühenduda ja see meisterlikult ebausutavalt esitada.

Keset inglise idüllil peesitab Felixi tõusiklik ema, kes oma nabast kuidagi kaugemale ei näe. Oma värskelt iluopeereeritud ninaga ei paista ta ka oma poja käitumises midagi tõeliselt ohtlikku haistvat. Ei saagi aru, kas poeg on

Koolimaja rappus reaalkate võimsate lauluhäälte ees.

Kui oleksite möödunud 25.veebruari öhtul meie koolimajast, oleksite kuulnud nii mõningaid tuntuid viisijuppe, sest siis toimus koolis esmakordselt karaoke võistlus. Tundus küll alguses, et inimesed ei võta hoogu, kuid nagu eestlastele kombeks: alguses ei saa vedama ja pärast ei saa pidama. Nii juhtus ka sel korral.

Kooli kogunesid julgemad põhikooli laulutähed ja teised huvilised. Iga lauluhuviline võis valida pikast nimekirjast meeldiva loo ning seda siis teistele mikrofoni esitada. Kaasa laulmise keskelt kuulsime palju kii-

rusõnu ürituse kohta. Sooviti kindlasti üritust kunagi uuesti korrata ja siis juba rohkem rahvast kaasa kiskuda.

Pidžaamades õpilased vallutasid öösel koolimaja.

Pärast reedest karaokeöhtut vallutasid terveks ööks õpilased koolimaja, ehk siis korraldati "väikene ja vaikne" afterparty. See

oli üks väga tore öö - igatpidi meeleolukas. Sai vaadatud õudukaid, söödud popcorni ja

krõpse ning joodud veel cocacat peale. Naerulaginat kostis terve öö läbi, sest tõesti oli FUN. Kõige tipuks kuskil keset ööd enim päikese tõusu arendasid osad õõbijad veel ärialast mõtlemist mängides MONOPOLI. Hommikul kui päike juba teavas oli, jättis see igati tore ja lõbus seltskond kooli lõpuks maha. Kõik olid väsinud, kuid õnnelikud.

Kokkuvõttes jääb loota, et sellised yrittusi tuleb veel ja veel..

Triin Allik ja Maret Mikk 7a

maha lõunasöögistseen aias. Teiste seast tõuseb esile Merle Jäägri traagiline Mercy – õnnetu väikene inimene, kes alandlikult iga soovi täidab, lootuses selviisil veidikenege perekonda kuuluda. Siinkohal sügav kummardus Merle Jäägri ees.

Tegelikult ei maksa liialt nuriseda. Võib-olla oligi hea, et esimene vaatus liialt lonkas, saigi millestki vaheajal rääkida.

Siim

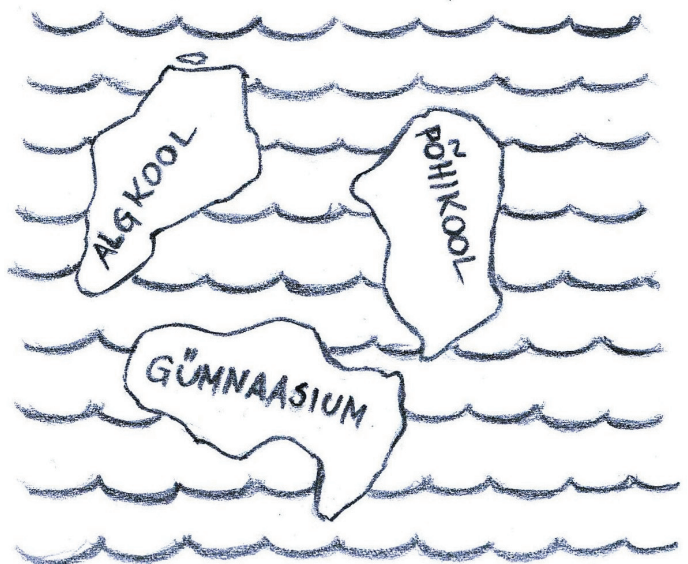
Mul on oma riik

Mul on oma riik, kus ma suhtlen ainult endaga samal tasemel olevate inimestega - Gümnaasium. Mul on vähe pistmist nooremate kooliõpilastega, pean vaid koridorides nende lärmi kannatama. Selle eestki saan tihti klassiruumi ära minna. Kool kaitseb mind nende eest: nooremaid hoitakse eemal. Üritused kulmineerudes lõputute traditsioonidega toimuvad loomulikult vaid minu riigile, teisi sinna ei lubata. Teatris käimine, filmi vaatamine, märgipidu - kõik on minu riigi valduses. Põhikooli ja Algkooli hoitakse sellest osavasti eemal, ega ma nendega läbi saagi.

Mul on oma riik, kus suhtlen ainult endaga samal tasemel olevate inimestega - Põhikool. Ma ei oma ühiseid üritusi Gümnaasiumi ega

Algkooliga, meid hoitakse ilusti lahus. Meil on oma aktused, moeshow, jõulupidu ja sellest aastast alates ka teisi huvitavaid ettevõtmisi. Me teame, et Põhikoolist lahkudes ei pruugi edasi minna Gümnaasiumi. Aasta-aastalt oleme näinud, kui sinna tulevad uued näod, kelledest vaid mõned on pärit meie Põhikoolist. Siis me nende vastu eriti huvi ei tunnegi. Me ei hakkagi taga otsima Reaali Vaimu, ise ta ei tule ja ega keegi eriti sunni ka. Eks see ikka Gümnaasiumi asi ole. Kuigi mu riigi aeg on lühike, tuleb see etapp ikkagi läbi teha, eks ma siis seda ka teen, jagades koolimaja täiesti võõraste nägudega Gümnaasiumist.

Mul on oma riik. Selle riigi nimi on Algkool. Meie oleme eraldi väikeses majas. Seal on palju minuvanu-

seid lapsi ja toredad õpetajad. Kui ma kooli tulin, siis olid hästi suured kooliõed ja -vennad Gümnaasiumist ka minu juures. Enam neid ei ole. Kui me suures majas söömas käime, siis näen neid küll. Õpetajad rääkisid mulle Reaali Vaimust, mina küll ei tea mis asi see on. Aga usun,

et eks ta ikka mõni suur õpilane Gümnaasiumist oli. Neid näeb nii vähe ja tegelikult ma pole päris kindel, kas kunagi üldse nägingi. Ükskord nägin Gümnaasiumi koori kevadpidu. See meeldis mulle väga. Mõnikord kahtlen, kas need olid ikka samast koolist lapsed - kõik olid nii võõrad...

Nähvits

Eesti Vabariik - 87 aastat vana?

Üle eesti pühitseti jällegi vabariigi aastapäeva. Seda ka meie koolis.

Hiljuti tähistasime Eesti Vabariigi 87-ndat sünnipäeva. 24. veebruarist 1918. a. on tõepoolest 87 aastat möödunud, kuid ajavahemikus 1941-1991. a. Nõukogude

Liidu koosseisus ei olnud meil suveräänset riiki. Eesti Vabariik kestis möödunud sajandi alguses 21 aastat ja taasiseseisvumisest alates 16. Milleks me loeme

tuleb ikka väita, et Eesti Vabariik on 87 aastat vana. m.o.t.t.

Vabariigi aastapäeval toimusid meie koolis aktused igale klassile. Tunde enamjaolt ära ei jäetud. Direktori kõige uhkem fraas „eestlane olla on uhke ja hää“, mida ta loodab veel mitmekümne aasta pärast Reaalkooli direktori suust kuulda, kajas aulas mitu korda. Siiski peab märkima, et üks aktuse meeldejäävamaid momente oli algklassist 3.klassi õpilase Gregor Aru luuletus-kõne Eesti Vabariigi ajaloost minasikus.

10-ndatele ja 11-ndatele klassidele toimus aktuse asemel konverents, kus tutvustati abituriumi parimaid uurimustöid. Kogu asja eesmärk oli ilmselt kümnendikke varaselt muretsenud panna ja üheteistkümnendikke, kes töö varsti valmis peaks saama, tagant kiirustada. Kuigi direktor

pidas vabariigi-teemalise kõne, jäime ilma rutiinsetest sündmustest, nagu lipu sissetoomine, hümni laulmine jms asjad, mis on olnud igal vabariigi aastapäeval ja nüüd järsku ei olnud. Kuidagi väga tühi tunne jäi ja direktori juttu kuulates tundus see veidike mõttetetu, sest mingit pidulikkust ega isamaalikkust ju saalis polnud.

Loomulikult toimus ka traditsiooniline Poisi ette pargade asetamine kolme kooliga: Tallinna Reaalkool, Gustav Adolphi Gümnaasium ja Jakob Westholmi Gümnaasium. Igast keskkooli klassist olid 2 õpilast välja külmetama ja hümni laulma saadetud. Peeti ka lühikesed kõned. Tegelikult oli kogu üritus väga ilus: meenutati neid inimesi, kes langesid oma riigi eest. Nad ise selles küll veendunud ei saanud olla, et nende surm järgnevatele põlvedele midagi kaasa toob. Meie aga teame, et tänu nendele on meil alles oma riik, kus elada ja keel, mida kõnelda.

Elo ja Maili

Absurd number 1

Kui homme läheme külla sinna,
siis peaksime teadma ka kuhu minna,
sest muidu võime me pettuda,
lillekimp käes,
vaasidesse uppuda.
Kergemini kui te oskate arvata
võib aadressi ära kaotada,
tihtipeale, ka koos sellega haihtuda (kaduda),
kiiremini kui ümbrikul kuivab liim
või kassi tassist limpsub piim
mis pole tilknend, loodan ka.
Kassi külla kaasa ma
küll ei vea, kui juhtumisi koera neil pole
või mõnda rasvast hiirt
või muud meeldivat närilist - oravat ehk?
Sest siis ju kassil nii tore polekski, kui minul
Kuid oot-oot mul ju polegi kassi
ning ma lendangi uksest välja, peas sametbarett
ja märkan kaht tüdrukut kõndimas Puiestee tänaval
piki alleid ja promenaade,
piki pikki pargiteid...
sisse jäi vist triikraud,
las tule kustutab inetrent.

Kertu Rakke nimeline
absurdiluulerühmitus

Oled kui päike, kaunim kui kuu,
Eriti mil sul naerul on suu.
Kui ka tuul ajabki su juuksed sassi,
Ei muuda ju oluliselt see su massi.
Küll mass sõltub energiast alati,
Juba mind sellega sinu poolt üle valati.

Siimusk

Kõhasiirupisõltlane

Oh sa kõhasiirupisõltlane,
nõrk on su tahe,
sa oled kõhasiirupisõltlane,
naeratus uimane - mahe.
Lürbid lusikast magusat ollust,
pea kuklasse mõnust siis lööd,
jala ei käi ja vett ei joo,
ainult kõhasiirupit sööd.
Mida magusam, seda parem
aab iiveldama suhkruseaine,
ei ole eal sa päris kaine,
sest kõhasiirupit vaid jood
ning ajurakke ohvriks tood
ja jood ja jood ja jood ja jood.

Siim

Saatus

Sõidan mööda maanteed autoga.
Vaatan aknast välja.
Siis haarab käsi äkitselt fotoka.
Silm avastanud kauneima puukese halja.

Sama kaunilt langes talle valgus.
Nii imeliselt säras,
Kuis mu auto vastasuunavööndisse kaldus.
Väljast oli kosta mingit kära.

Siis klõps sai tehtud,
Sain pildi nii harda.
Ning peagi mu kiilunud mu roie,
Ümber roolivarda.

Nüüd valik on tehtud,
Millest enne polnud aimugi.
See õnnetus tegi,
Minust puuraiduri.

Siimusk

Oma paik

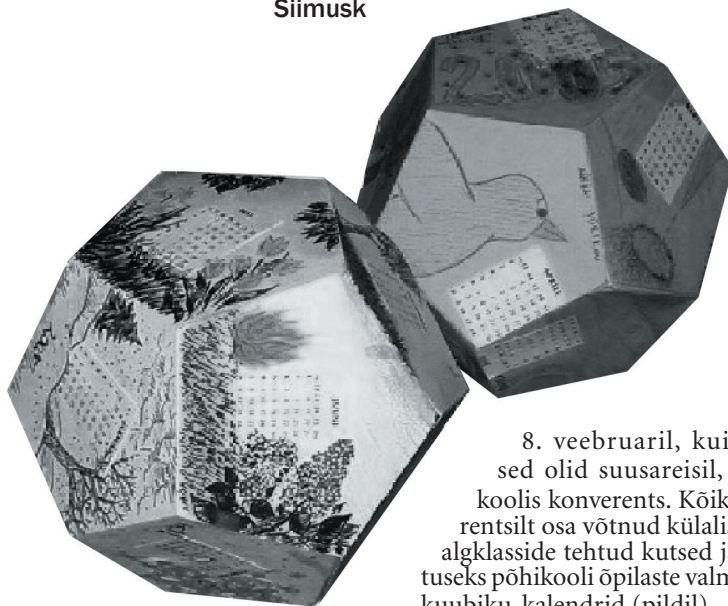
Kodu - see paik, kus on kivised teed.
Maa - see paik, kus on sinised veed.
Vesi - see paik, kus on sügav vaikus ja rahu.
Taevas - see, kuhu kõik meist ei mahu.

Kaisa

Toost

Nüüd tõusku kõrgele klaas,
Et vägevalt õõtsuks me kiik.
Kuni oleme või pikali maas,
Nii kindlamaks saagu me liit.

Siimusk

8. veebruaril, kui õpilased olid suusareisil, toimus koolis konverents. Kõik konverentsilt osa võtnud külalised said algklasside tehtud kutsed ja kingituseks põhikooli õpilaste valmistatud kuubiku-kalendrid (pildil).

3.b klassi luuletused (teemaks taevakehad)

Väike päike igas taevas
loob meeleolu rõõmsa.
Õhtul seal ka kuu ja tähed,
seda vaatama ma lähen.

Kui õhtul õue lähed,
siis säravad kuu ja tähed.
Kuid kui saõue ei lähe,
siis säravad nad poole vähem.

Hendrik Vellama

□ □ □

Taevas paistab kuldne kuu,
mina vaatan, lahti suu.
Tähed kõrval ripuvad,
silmad kinni kipuvad.

Kevin Uke

□ □ □

Päev ja öö

Taevas paistab kuldne päike,
vahel kostab hirmus äike.
Öösel aga kuu ja tähed,
vaatavad kui voodi lähed.

Tuul sul muinasjuttu puhub,
uneliiva silma uhub.
Patja paned oma pea,
küll siis hakkab soe ja hea.

Gretel Marie Siimar

Mulle meeldib täiskuuöö,
siis hästi sujub luuletöö,
Kui idast tõuseb päiksekiir,
on paberil mul luuleriim.

Hanna Kaarin Hermlin

□ □ □

Õhtul taevas särab kuu,
akna all seisab vana puu.
Päeval aga päike ere,
tema ütleb meile tere.

Helena Sulengo

□ □ □

Kaugel taevas kumab kuu,
arvan ma, et tal on suu.
Enne kui ma aru saan,
särab päike taevas taas.
Kiirelt põhku poevad tähed,
taevas aina heledamaks läheb.

Gregor Aru

□ □ □

Talvel paistab kuu,
ta on suur ja tore.
Paistab mitu puud,
tähti näha pole.

Markus Nugis

Taevas särab kuu,
tema all on puu.
Kuul on päris nagu peas,
ma ei näin'd seda väiksest peast.

Martin Kuks

□ □ □

Taevas paistab kuu,
ta on tõesti väga suur.
Inimesed seal on käinud,
kuu pealt maad on nemad näinud.
Maa pealt vaatame me kuud,
teda vaatavad ka puud.

Rasmus Saks

□ □ □

Hiir ja kuu

Metsas istus väike hiir,
vaatas taevasse, kus pilvepiir.
Hiire mõtted olid kuust,
kuust, mis nägi välja nagu juust.
Aga hiirel kõht oli tühi,
jalgsi sa ju kuuni ei rühi.
Sestap metsa sibas ta
endal toitu otsima.

Carmen Koiduste

II B klassi suusapäevad.

Esmaspäev, 7.veebruar.

Kooli pidime tulema kell 10.00. Sellel Päeval oli Snowtubbing Nõmme suusakeskuses. Mägi oli seal väga järsk ja tõstuk oli ka. Kuigi pidime maksmata 35 krooni, oli kõigil väga lõbus.

Teisipäev, 8.veebruar.

Meil oli tavaline koolipäev, aga tähistasime ka vastlapäeva. Kelgud võtsid kõik ise kodust kaasa. Koolistaadionil tegime mitmeid võistlusi, mis olid päris rasked. Osa võtsid mitmed algkooli klassid.

Kolmapäev, 9.veebruar.

Koolis pidime olema kell 9.00, buss väljus 9.30. Sõitsime Nelijärvele. Saime suusatada ja kelgutada – olime ju kodust kaasa võtnud kelgu ja/või suusad. Peale enda kaasa võetud toidu ja joogi saime seal vastlakukleid ja teed.

Helen Pedaspuu 2b

KALLID REALISTID! KOOLIÕED- JA VENNAD, KAASVILISTLASED!

Loodetavasti pole mul kellelegi teist vaja hakata selgitama, kui oluline osa on Tallinna Reaalkoolil, siit saadud eluhoiakul ja teadmistel, olnud ja on jätkuvalt meie kõigi elus.

Praeguseks on üsna põhjalikult koolimaja korda tehtud, kuhu on peale uute toredate ruumilahenduste valmis ehitatud ka üht invalifiti tarvis. See seisab aga juba mitu aastat kasutult tühjana.

Soome firmat "Kone" esindava AS Kandur pakkumise kohaselt kuluks koolile vajaliku lifti tarnimiseks ja paigaldamiseks ühtekokku ligi kolmveerand miljonit krooni. See on üsnagi suur raha, ent samas peaks praegust elavate Reaalkooli vilistlaste koguarv, väga jämedate arvestuste kohaselt, ulatuma umbes viie tuhandeni. Niiviisi teeks see aga kõigest poolteistsada krooni iga realisti kohta, et niisugune summa tõesti kokku panna. Õeldust johtuvalt oleme mittetulundusühinguga Tallinna

Reaalkooli Hoolekande Selts avanud annetuste jaoks sihtotstarbelise konto: **Eesti Ühispank 10220019989018** See konto võimaldab nii firmadel kui ka eraisikutel teha maksuvabalt koolile invalifiti ehitamiseks seadusega ette nähtud piires annetusi. Kandsin eile sellele kontole seemneks 1000 krooni oma isiklikku raha ning kutsun kõiki realiste üles annetama oma võimaluste kohaselt Tallinna Reaalkooli invalifiti ehitamise toetuseks.

Järgmise, 2006. aasta 29. septembril möödub Tallinna Reaalkooli asutamisest **125 aastat**. Maja on küll pisut noorem, aga arvan, et meie kõigi poolt armastatud kool vääraks vilistlaskogult niisugust juubelikingitust!

Mati Kaal, 79. lend

Loe lähemalt:
<http://www.real.edu.ee/failid/lift.pdf>

REKi koosolek 22.02.2005

Riietuse dilemma – seisneb selles, et kuidas oleks võimalik kirja panna, kuidas peab koolis riides käima. See kirjapanek on oluline süsteemi loomiseks.

4.03 Reali kaunitari ja vägilase valimised, kõikidel kohal olla!!

Olete kuulnud, et Reaalil on nüüd oma sümbollikaga

asju müügil? Kindlasti olete, neid asju saab varsti osta oma klassiesindaja käest. Tuletan teile meelde, et REKi suured koosolekud toimuvad umbes iga kahe nädala tagant teisipäeviti ja on avalikud – kõik on teretulnud neid kuulama!

Tulevased üritused:

4. märts - Reali kaunitari ja vägilase valimised.

5. märts - Sedamoodi 2005 koolide vahelise moeshow lõppvoor Salme Kultuurikeskuses.

8.-9. märts - Gümnaasiumi aastaraamatu pildistamine.

11. märts - 100-päeva ball

14. märts - emakeelepäev

17. märts - põhikooli võimlemispidu

Õpetajad ütlevad...

Kerli Viksi:

"Teie arutamisoskus on järjekordselt null"

"Noh, tibukesed, hakkame tunnikontrolli tegema! Või te ei ole tibukesed?"

"Ma tulen teile kohe kallale!"

Liis Aavaste:

"Ma ei jaga midagi spordist. Ma ei jaga isegi seda, mida seal on jagada."

"Te võiksite mõelda... Oliver Nääs, vaiki palun... nende harjutuste tegemisel!"

"Ma praegu riidlen teiega, kas te ei saa aru?! Juba viis minutit ja teie ei pane seda tähelegi!"

Andres Talts:

"Siia otsa keevitatakse see l/f, kuigi see otseselt ei ole vale."

Tairi Tamme-Amjärv:

"Ma ei ole hommikul üldse inimene"

Gunnar Polma:

"DNA massi mõõdetakse meetrites"

Muusika praktikant:

"Püüame nüüd laulda nii, et see üks jalg ka lontis ei oleks!"

Mart Kuurme:

"8-ndate klassidega me lähendame iga aasta pardi ülesannet."

"Praegu on hea see Niitsoo-Vajakas-Rebane klass."

"mgcosα lükkab sind vastu põhja!"

"Ma pole näinud ühtegi ujujat, kes vajub läbi jõe põhja maapunkti keskpunkti poole."

Õp. Pihlak:

"Et siin on siis 1200 tonni ja kui on natuke vähem, näiteks 1900 tonni ..."

"Diagrammide asemel nägin ka pannkooke. Ja siis olid legendiks kotletid tehtud."

Silvia Mumma:

"Võta palun näts suust välja! Kas ma pean seda sulle eesti keeles ütleva?"

Õp. Marelle Silland:

"What does 'sentence' mean?"
Õpilane eespingist: "Lause" Silland: "This is not 'lause'!!!"

Õp. Toomas Reimann:

Sten: "Seepõld teeb sohki!"
Reimann: "Näen jah, aga ma ei hakka sõbrapäeva puhul söimama."

Hoolekogu koosolek 22.02.2005

Arutlusel olid Vabariigi aastapäeva õhtusöök, lastevanemate meililisti kasutamise ja vilistlaskogu esinduse kokkusaamise järelkaja ning info avatava lisa seitsmenda klassi kohta.

Otsustati tegeleda ja teha

täiendusi Vabariigi aastapäeva projekti rahastamisega. Leiti, et meililisti töötab olemasolevatel klassidel korralikult. Otsustati panna kokku kooli traditsioone kajastav voldik juuni kuuks ja avada järgmisel õppeaastal lisa seitsmes klass.

Reali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 2 (58) veebruar 2005

peatoimetaja
toimetajad

kirjutajad

fotograaf
kunstnik
küljendaja

Maili Madissoon
Elo Madissoon
Siim Tõniste
Karin Volmer
Ullabritt Laanemets
Lise-Lotte Lääne
Andres Vare
Argo Miller
Janika Leisalu

Reali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ning on tasuta.

Võrguleht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reali.poiss@real.edu.ee